

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Aleny Pokorné a soudců JUDr. Víta Pejška a Mgr. Miloše Zdražila ve věci

žalobce: **XXX**, narozený dne XXX
bytem XXX
zastoupený zákonným zástupcem XXX, narozený dne XXX
zastoupený advokátem JUDr. Viktorém Pakem
sídlem Francouzská 28, Praha 2

proti
žalované: **Nemocnice Pardubického kraje, a. s.**, IČ 27520536
sídlem Kyjevská 44, 532 03 Pardubice
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Šustkem, Ph.D.
sídlem Velešlavínova 59/3, Praha 1

o stanovení povinnosti pořídit a vydat kopii zdravotnické dokumentace,
k odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 22. 1. 2019,
č. j. 18 C 131/2018-114,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se potvrzuje.**
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady odvolacího řízení ve výši 9.312 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce JUDr. Viktora Paka.**

Odůvodnění:

1. Okresní soud shora označeným rozsudkem zastavil řízení v části týkající se povinnosti vydat žalobci kopii „ambulantního nálezu ze dne 7. 6. 2017“ (výrok I.), žalované uložil povinnost pořídit a žalobci vydat kopii „celkového záznamu vyšetření žalobce přístrojem XXX pořízeného dne 9. 5. 2017, respektive v noci z 9. 5. 2017 na 10. 5. 2017“, do patnácti dnů od právní moci výroku II. rozsudku (výrok II.), žalované uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení ve výši

26.252 Kč do tří dnů od právní moci výroku III. k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Viktora Paka (výrok III.) a žalované uložil povinnost zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích soudní poplatek ve výši 2.000 Kč do tří dnů od právní moci výroku IV. rozsudku (výrok IV.).

2. Z odůvodnění rozsudku vyplývá, že se žalobce proti žalované žalobou podanou u soudu dne 30. 5. 2018 domáhal vydání zdravotní dokumentace týkající se jeho osoby, a to kopie „ambulantního nálezu ze dne 7. 6. 2017“ a „celkového záznamu vyšetření žalobce přístrojem XXX porízeného dne 9. 5. 2017, resp. v noci z 9. 5. 2017 na 10. 5. 2017“ s tím, že podstoupil u žalované dne 10. 5. 2017 operační výkon – XXX, dne 14. 5. 2017 došlo u žalobce k XXX. Ten se v jiném řízení vedeném u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 106 C 39/2017 domáhá proti žalované odčinění vytrpěné bolesti a ztížení společenského uplatnění, přičemž v průběhu řízení žalovaná předložila k důkazu znalecký posudek MUDr. Vítězslava Veselého ze dne 15. 12. 2017, který odkazuje na „ambulantní nález ze dne 7. 6. 2017“ vypracovaný XXX. a „celkový záznam vyšetření žalobce přístrojem XXX“. Právní zástupce žalobce žádal žalovanou o pořízení a poskytnutí kopie zdravotnické dokumentace o osobě žalobce dne 30. 5. 2017, po zjištění, že shora uvedené záznamy chybí, žádal opakovaně o jejich poskytnutí dopisem ze dne 17. 5. 2018 a osobně spolu s otcem žalobce dne 30. 5. 2018, avšak marně. Žalovaná s žalobou nesouhlasila. Potvrdila, že žalobce u ní podstoupil operační výkon, čtvrtý den po zákroku XXX. Připustila, že byla požádána o pořízení a vydání zdravotnické dokumentace dne 15. 5. 2017 a 30. 5. 2017, kopie ambulantní ORL dokumentace a hospitalizační dokumentace byla pořízena a žalobci vydána a pokud žalobce požaduje ambulantní nález ze dne 7. 6. 2017, uvedla, že tento byl vytvořen v rámci interního šetření případu za účelem přezkoumání správnosti postupu při poskytování zdravotnických služeb žalobci, není proto součástí hospitalizační dokumentace žalobce a vznikl jako záznam provedení opětovného hodnocení somnografického vyšetření žalobce ze dne 9. 5. 2017, k čemuž se ambulantní nález ze dne 17. 5. 2017 vztahuje, a který má žalobce k dispozici. Ambulantní nález ze dne 7. 6. 2017 žalovaná žalobci poskytla, záznam z přístroje XXX však nikoli s tím, že programové vybavení počítače náležejícího k přístroji neumožňuje extrahování záznamu a jeho uložení na externí médium tak, aby bylo možné jej žalobci poskytnout, přičemž záznam standartně není součástí zdravotnické dokumentace u žádného z pacientů žalované a plnění, které po ní žalobce požaduje, je objektivně nemožné. V průběhu řízení žalovaná změnila své stanovisko a tvrdila, že sama není schopna zajistit extrahování záznamu z přístroje XXX, potřebuje k tomu součinnost třetí osoby, která za provedení extrahování záznamu požaduje úplatu ve výši 5.710 Kč. Uvedla také, že u dětských pacientů využívá možnost hodnocení záznamu přímo na přístroji, report není proto vytvářen, neboť u dětských pacientů může být bez adekvátní korekce zavádějící, není tedy součástí zdravotnické dokumentace a z tohoto důvodu navrhl zamítnutí žaloby.
3. V průběhu řízení, ještě před zahájením jednání vzal žalobce žalobu zčásti, pokud jde o vydání kopie „ambulantního nálezu ze dne 7. 6. 2017“ zpět s tím, že mu žalovaná tento nález dne 12. 7. 2018 vydala. Okresní soud proto řízení v uvedené části dle ust. § 96 odst. 1 o. s. ř. zastavil. Jinak na danou věc aplikoval ustanovení čl. 10 Úmluvy o lidských právech a biomedicíně, § 53 odst. 1, § 53 odst. 2 písm. d/, § 54 odst. 1, § 55 písm. i/, § 65 odst. 1 písm. a/, § 33 odst. 1 věty první a § 66 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb. o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
4. Z korespondence žalované s právním zástupcem žalobce ze dne 12. 7. 2018 zjistil, že záznam z měření přístrojem XXX, kterým bylo prováděno somnografické vyšetření žalobce, je vložen do počítače, který k přístroji přísluší, jeho programové vybavení však neumožňuje převedení záznamu a jeho uložení na externí médium tak, aby bylo možno kopii záznamu poskytnout. Z ambulantního nálezu ze dne 17. 5. 2017 vyhotoveného žalovanou – klinikou ORL a chirurgie hlavy a krku zjistil, že tento nález hodnotí výsledek screeningového polygrafického vyšetření přístrojem XXX ze dne 9. 5. 2017. Z ambulantního nálezu ze dne 7. 6. 2017 vyhotoveným

žalovanou – klinikou ORL a chirurgie hlavy zjistil dále, že nález odkazuje na provedení vyšetření žalobce přístrojem XXX a že toto vyšetření je v předmětném ambulantním nálezu nadále popisováno. Z odborného vyjádření XXX, zástupce společnosti Linde Gas, a. s., se sídlem v Praze 9, zjistil, že uvedená společnost je distributorem přístroje XXX XXX, výrobce Weinmann, tento instalují na lékařských pracovištích, pracují s programovým vybavením a provádějí zaškolení obsluhy; uvedený přístroj umožňuje uložení záznamu do PC pomocí programu XXX, následné otevření záznamu a případný tisk lze jen v nainstalovaném programu XXX; přístroj XXX XXX umožňuje vyhodnocení záznamu i bez uložení do PC, je opatřen displejem, na kterém lze zobrazit naměřené hodnoty záznamu; uživatel může rozhodnout, zda záznam uloží do PC k dalšímu zpracování nebo zda mu stačí k posouzení záznamu data z displeje přístroje. Z cenové nabídky společnosti Linde Gas a. s. vytvořené vedoucím prodeje XXX, okresní soud zjistil, že žalovaná požádala o zaslání orientační nabídky konkrétní ceny za provedení stažení dat z přístroje na paměťové médium a tato byla společností Linde Gas a. s. stanovena částkou 5.710 Kč, což zahrnovalo cenu servisních prací, dopravu a DPH.

5. Okresní soud na základě uvedených skutkových zjištění dospěl k právnímu závěru, že žalovaná coby poskytovatel zdravotních služeb poskytla ve svém zdravotnickém zařízení nezletilému žalobci zdravotní péči coby pacientovi, o čemž nebylo mezi účastníky sporu a žalované tak vznikla ve smyslu v rozsudku citovaných ustanovení zákona č. 372/2011 Sb. povinnost informovat žalobce o jeho zdravotním stavu, a protože se jedná o nezletilého pacienta, toto právo náleží jeho zákonnému zástupci. Okresní soud vysvětlil, že žalovaná vede a uchovává zdravotnickou dokumentaci, která musí obsahovat mimo jiné i informace o zdravotním stavu pacienta, o průběhu a výsledku poskytovaných zdravotních služeb, přičemž náležitosti zdravotnické dokumentace upravuje zákon o zdravotních službách a také vyhláška č. 98/2012 Sb. o zdravotní dokumentaci. Přitom měl za prokázané, že žalovaná prováděla vyšetření žalobce pomocí přístroje XXX dne 9. 5. 2017, výsledky tohoto vyšetření pak interpretovala v ambulantních zprávách ze dne 17. 5. 2017 a ze dne 7. 6. 2017; vyšetření pomocí přístroje XXX je vyšetřením, které je provedeno v elektronické podobě, jedná se o zdravotnickou dokumentaci a je tedy povinností žalované zajistit, aby bylo možné vytvořit kopii této zdravotnické dokumentace v čitelném formátu. Odborným vyjádřením XXX měl okresní soud za prokázané, že přístroj XXX umožňuje uložení záznamu do PC pomocí programu XXX, následné otevření záznamu, a umožňuje také tisk tohoto záznamu. Proto uzavřel, že pokud žalobce, respektive jeho zákonný zástupce, požaduje, aby mu žalovaná umožnila pořídit si výpisy nebo kopie ze zdravotnické dokumentace, která je o nezletilém žalobci vedena, pak je povinností žalované takové žádosti vyhovět. Poukázala na to, že z vyjádření samotné žalované ze dne 12. 7. 2018 adresované žalobci vyplývá, že záznam z měření přístrojem XXX je vložen do počítače a okresní soud tedy uzavřel, že nebylo po žalované požadováno v řízení nemožné plnění. Přesto žalovaná přes opakované výzvy žalobce svou zákonnou povinnost pořídit a žalobci poskytnout kopii kompletní zdravotnické dokumentace do 30 dnů od obdržení žádosti nesplnila, když žalobce o vydání zdravotnické dokumentace žádal již dne 31. 5. 2017 a žalovaná tuto povinnost zcela nesplnila, když žalobci nevydala ambulantní nález ze dne 7. 6. 2017 a záznam o celkovém vyšetření pořízeném přístrojem XXX ze dne 9. 5. 2017, a tuto povinnost nesplnila ani v reakci na následnou písemnou předžalobní výzvu, doručeno jí téměř po roce. Okresní soud měl obranu žalované, že nelze vydat záznam z přístroje XXX proto, že report z tohoto přístroje se u dětských pacientů nevytváří a tudíž není součástí zdravotnické dokumentace, a že sama není schopna extrahovat záznamy přístroje XXX a potřebuje k tomu součinnost třetí osoby, a to za úplaty, za nedůvodnou. Uzavřel, že pokud žalovaná provedla vyšetření žalobce přístrojem XXX, poskytla žalobci zdravotní péči. Je proto povinna k tomuto vést a uchovávat zdravotní dokumentaci a je také její povinností poskytnout pacientovi, v tomto případě jeho zákonnému zástupci, výpisy nebo kopie této zdravotní dokumentace bez ohledu na to, která osoba bude poskytovatelem, tedy žalovanou, pověřena k tomu, aby toto pořízení provedla. Skutečnost, že v tomto konkrétním případě žalovaná potřebuje součinnost třetí osoby a toto provede extrahováním záznamu za

úplatu, nezabavuje žalovanou povinností uloženou jí zákonem č. 372/2011 Sb. Okresní soud tudíž žalobě, aby žalovaná pořídila a žalobci vydala kopii „celkového záznamu vyšetření žalobce přístrojem XXX pořízeného dne 9. 5. 2017, resp. v noci z 9. 5. 2017 na 10. 5. 2017“, zcela vyhověl. Lhůtu k plnění této povinnosti stanovil patnáctidenní, tedy delší než zákonnou třídenní s tím, že žalovaná potřebuje k pořízení kopie součinnost třetí osoby. O nákladech řízení pak rozhodl dle ust. § 146 odst. 2 věty první a § 142 odst. 1 o. s. ř. a žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení za jeho zastoupení advokátem - za odměnu za 7 úkonů právní služby po 2.500 Kč (§ 9 odst. 3 písm. d/vyhl. č. 177/1996 Sb. – advokátní tarif), za 7 paušálních náhrad hotových výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), za cestovné k jednání okresního soudu v celkové výši 1.296 Kč, za náhradu za promeškaný čas advokáta za 8 půlhodin po 100 Kč a 21 % DPH. Okresní soud dodal, že žádné mimořádné okolnosti případu, pro které by ve smyslu ust. § 150 o. s. ř. výjimečně žalobci právo na náhradu nákladů řízení v plné výši nepřiznal, nezjistil, a ani takové okolnosti tvrzeny nebyly. V tomto případě stanovil okresní soud lhůtu k plnění zákonnou třídenní dle ust. § 160 odst. 1 věty před středníkem o. s. ř. Podle § 2 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích dále uložil žalované povinnost zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích soudní poplatek z žaloby ve výši 2.000 Kč, neboť žalobce byl od placení soudního poplatku osvobozen a podle uvedeného ustanovení přešla povinnost zaplatit soudní poplatek na neúspěšnou žalovanou.

6. Proti rozsudku, a to proti všem jeho výrokům, podala včas odvolání žalovaná. Okresnímu soudu vytýkala jeho závěr o tom, že záznam z vyšetření žalobce na přístroji XXX je součástí zdravotnické dokumentace vedené žalovanou o žalobci. Žalovaná je nadále přesvědčena, že záznam součástí zdravotnické dokumentace není. Uvedla, že nepopírá, že přístroj XXX, na němž byl žalobce dne 9. 5. 2017 vyšetřen, uchovává po určitou dobu ve své paměti z tohoto vyšetření záznam, nicméně nelze automaticky přijmout závěr, že tento záznam je součástí zdravotnické dokumentace vedené žalovanou o žalobci. Přístroj XXX XXX automaticky pořízuje a uchovává ve své paměti záznam z vyšetření, která jsou na něm prováděna, programové vybavení přístroje však žalované neumožňuje tento záznam extrahovat na externí médium ve formátu, který by byl mimo programové vybavení přístroje XXX (program XXX) čitelný, což potvrdil i XXX ze společnosti Linde Gas a. s. ve svém vyjádření pro okresní soud, když uvedl, že XXX XXX umožňuje uložení záznamu do PC pomocí programu XXX a následné otevření záznamu a případný tisk lze jen v nainstalovaném programu XXX; přístroj XXX XXX umožňuje vyhodnocení záznamu i bez uložení do PC, je opatřen displejem, na kterém lze zobrazit naměřené hodnoty záznamu a uživatel se může rozhodnout, zda záznam uloží do PC k dalšímu zpracování nebo zda mu stačí k posouzení záznamu data z přístroje. Žalovaná přitom pro účely poskytování zdravotních služeb využívá právě displej přístroje a data obvykle hodnotí již v průběhu vyšetření, respektive bezprostředně po něm, a z tohoto důvodu není funkce extrakce záznamu čitelného mimoprogramového vybavení přístroje pro žalovanou nezbytná a žalovaná nečiní záznam z vyšetření součástí zdravotnické dokumentace vedené o konkrétním pacientovi, když součástí zdravotnické dokumentace je pak závěr z hodnocení přístrojem naměřených dat, tj. ambulantní zpráva, a tak tomu bylo i v případě žalobce. Žalovaná není schopna se svým přístrojovým a programovým vybavením extrahovat záznam vyšetření žalobce na přístroji XXX tak, aby byl čitelný mimo toto vybavení. Dále žalovaná namítala, že ani zákon č. 372/2011 Sb. o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování a ani vyhláška č. 98/2012 Sb. o zdravotnické dokumentaci jí neukládá povinnost učinit součástí zdravotnické dokumentace veškeré záznamy, které jsou při poskytování zdravotních služeb konkrétnímu pacientovi vytvořeny, z čehož vyplývá, že žalovaná nemá právními předpisy stanovenou povinnost zařadit záznam z vyšetření žalobce na přístroji XXX do zdravotnické dokumentace o žalobci vedené. Uvedla, že zdravotnická dokumentace je souborem informací vztahujících se k pacientovi, o němž je vedena, a účelem jejího vedení je zachycení průběhu poskytování zdravotních služeb. Pro tento účel žalovaná do zdravotnické dokumentace vedené o žalobci zařadila ambulantní zprávu, kterou o vyšetření žalobce na přístroji XXX pořídila po tomto vyšetření s využitím projekce

vyšetření na displeji přístroje. Podle žalované záznam součástí zdravotnické dokumentace být nemusí a není a výsledek provedeného vyšetření je ve zdravotnické dokumentaci zachycen jiným způsobem (zpráva lékaře) a tudíž jí není možné uložit povinnost vydat záznam, který součástí zdravotnické dokumentace není a být nemusí a který navíc není schopna v podobě čitelné mimo programové vybavení přístroje XXX sama extrahovat. Poukázala na nabídku společnosti Linde Gas a. s. o tom, za jakých okolností je možné záznam extrahovat, a uvedla, že tuto nabídku založila do soudního spisu, a pokud o ní bude mít žalobce zájem, je připravena poskytnout potřebnou součinnost k extrakci záznamu třetí osobou v souladu s touto nabídkou. Sama však není schopna záznam extrahovat, pokud by jí třetí osoba neposkytla součinnost, a tudíž jí nemůže být objektivně povinnost vydat záznam uložena. Žalovaná nesouhlasila ani s rozhodnutím okresního soudu o náhradě nákladů řízení. Uvedla, že matka žalobce jí požádala o ambulantní zprávy ORL a hospitalizační dokumentaci dne 15. 5. 2017 a následně zástupce žalobce o toto požádal dne 30. 5. 2017. Kopie ambulantní ORL dokumentace a hospitalizační dokumentace byla žalovanou pořízena a žalobci vydána. Ambulantní nález ze dne 17. 6. 2017 (zjevně správně ze dne 7. 6. 2017), jehož neposkytnutí v rámci kopie dokumentace žalobce žalované vytýká, byl vytvořen v rámci interního šetření případu a není proto ani součástí hospitalizační dokumentace žalobce, když vznikl jako záznam provedení opětovného hodnocení somnografického vyšetření žalobce ze dne 9. 5. 2017, k čemuž se vztahuje rovněž ambulantní nález ze dne 17. 5. 2017, který má žalobce k dispozici. Opětovné hodnocení proběhlo na žádost přednosta ORL kliniky Nemocnice Pardubice (žalované) XXX v rámci interního šetření případu žalobce vzhledem ke komplikacím, které se u něho vyskytly. Jedná se o kontrolní hodnocení záznamu somnografického vyšetření odborníkem spánkové medicíny, vytvořené primárně pro účely interního přezkoumání správnosti postupu při poskytování zdravotních služeb žalobci, které potvrzuje shodný nález při původním hodnocení záznamu vyšetření a nejedná se tedy o záznam nového vyšetření žalobce. Zařazení předmětného dokumentu do dokumentace k internímu šetření vedlo rovněž k tomu, že tento záznam nebyl spolu s ambulantní dokumentací ORL a hospitalizační dokumentací poskytnut. Žalovaná dále namítala, že jí byla dne 22. 5. 2018 doručena žádost o vydání zdravotnické dokumentace – ambulantního nálezu ze dne 17. 6. 2017 (správně ze dne 7. 6. 2017) a záznamu z přístroje XXX s tím, že obojí bylo žalobcem požadováno ve lhůtě do 24. 5. 2018, přestože zákon č. 372/2011 Sb. stanoví pro vyřízení žádosti o vydání kopie zdravotnické dokumentace lhůtu 30 dní, a tudíž žalovaná dvoudenní lhůtu považuje za nepřiměřeně krátkou a zjevně šikanózní. Zástupce žalované sdělil dne 25. 5. 2018 zástupci žalobce, že věc byla předána žalované k vyřízení, ale že ve dvoudenní lhůtě není možné žádost vyřídit. Dne 30. 5. 2018 se kolem 17.00 hodiny dostavili na ředitelství žalované advokátní koncipient zástupce žalobce XXX s otcem žalobce a požadovali okamžité vydání kopie zdravotnické dokumentace, ačkoliv si museli být vědomi, že se dostavili po pracovní době a na ředitelství žalované již nebude možné zastihnout kompetentní osoby. Dne 30. 5. 2018 byla podána žalobcem žaloba v dané věci. Žalovaná navrhla, aby odvolací soud rozsudek okresního soudu změnil a žalobu zamítl a přiznal jí právo na náhradu nákladů řízení, případně aby rozsudek okresního soudu zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k dalšímu řízení.

7. Žalobce se k odvolání žalované vyjádřil tak, že je považuje za nedůvodné a rozsudek okresního soudu měl za správný. Uvedl, že žalovaná nemůže brojit proti výroku I. rozsudku okresního soudu, kterým bylo zastaveno řízení o povinnosti žalované vydat žalobci kopii „ambulantního nálezu ze dne 7. 6. 2017“, neboť žalobce vzal žalobu zpět poté, kdy mu žalovaná dne 12. 7. 2018 tento ambulantní nález vydala, a první jednání ve věci proběhlo až dne 22. 1. 2019. Žalobce tudíž vzal žalobu zpět před prvním jednáním a žalovaná nemůže se zpětvzetím žaloby nesouhlasit, což okresní soud v odůvodnění rozsudku vysvětlil. Žalobce nesouhlasil s námitkou žalované, že záznam vyšetření žalobce přístrojem XXX není součástí zdravotnické dokumentace, a poukázal na to, že žalovaná v bodě 15. svého odvolání uvádí, že jedna verze zdravotnické dokumentace je taková, k níž pacient přístup nemá - je určena k internímu šetření a zjevně jako podklad pro tvorbu znaleckých posudků určených soudem a druhá zdravotnická dokumentace v neúplné verzi

je určena pacientovi. Odkázal na ust. § 53 odst. 1 a 2 písm. d/ zákona č. 372/2011 Sb., které stanoví, že zdravotnická dokumentace je souborem informací o zdravotním stavu pacienta, o průběhu a výsledku poskytovaných zdravotních služeb a o dalších významných okolnostech souvisejících se zdravotním stavem pacienta a s postupem při poskytování zdravotních služeb vztahujících se k pacientovi, o němž je vedena. Co je součástí zdravotnické dokumentace, je tedy jednoznačně definováno zákonem, jenž žalované neposkytuje žádný prostor pro libovůli v rozhodování, které záznamy vyšetření žalobce, respektive, které informace o zdravotním stavu žalobce a o průběhu a výsledku poskytovaných zdravotních služeb, součástí zdravotnické dokumentace milostivě „učiní“ a které naopak „neučiní“. Poukázal i na Úmluvu o lidských právech a biomedicíně vyhlášené pod č. 96/2001 Sb. pro Českou republiku, jejíž čl. 10 odst. 2 stanoví, že „každý je oprávněn znát veškeré informace shromažďované o jeho zdravotním stavu“, tato úmluva je součástí ústavního pořádku České republiky a jako taková je právním předpisem nejvyšší právní síly specificky upravujícím poskytování zdravotních služeb a požívá tudíž výsady aplikační přednosti před zákonem. Ani Úmluva o lidských právech a biomedicíně tedy neposkytuje žalované sebemenší prostor pro libovůli v rozhodování, které záznamy vyšetření žalobci poskytne a které naopak neposkytne a odkázal k tomu na rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva – rozsudek ESLP ze dne 24. 8. 2011, stížnost č. 32881/04, § 44-68. Také námitku žalované, že není schopna sama extrahovat na externí médium čitelný záznam z přístroje XXX považoval za nedůvodnou a poukázal na vyjádření společnosti Linde a. s. XXX ze dne 27. 9. 2018 o tom, že přístroj XXX XXX umožňuje uložení záznamu do PC programu pomocí programu XXX a dále, že následné otevření záznamu a případný tisk lze jen v nainstalovaném programu XXX, a vyslovil přesvědčení, že žalovaná programem XXX evidentně disponuje, neboť ve vyjádření ze dne 12. 7. 2018 sama přiznala, že předmětný záznam již je vložen do počítače, který k přístroji přísluší. Navíc sama žalovaná při jednání okresního soudu dne 22. 1. 2019 předložila cenovou nabídku XXX na stažení předmětného záznamu z přístroje XXX XXX přímo na paměťové médium za 5.710 Kč. Otec žalobce žalované tuto částku dne 27. 2. 2019 poukázal na její účet, avšak žalovaná mu ji dne 13. 3. 2019 poukázala zpět, o čemž předložil kopie příslušných bankovních dokladů. Měl za to, že předmětný záznam má sama žalovaná stažen v počítači, který k přístroji přísluší a za pomoci programu XXX je schopna s pomocí jiné osoby tento stáhnout na paměťové médium. Poukázal na ust. § 66 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb. o tom, že toto ustanovení ukládá povinnost pořídit kopii zdravotnické dokumentace poskytovateli zdravotních služeb, nikoliv nějaké třetí osobě, a také na ust. § 2006 odst. 1 občanského zákoníku (zákon č. 89/2012 Sb.), že plnění není nemožné, lze-li dluh splnit za ztížených podmínek, s většími náklady, s pomocí jiné osoby nebo až po určené době.

8. Ve vyjádření k odvolání žalobce shrnul, že podle článku 10 Úmluvy o lidských právech a biomedicíně č. 96/2001 Sb. je každý oprávněn znát veškeré informace shromažďované o jeho zdravotním stavu, podle § 65 odst.1 zákona č. 372/2011 Sb. si pacient může pořizovat kopie zdravotnické dokumentace o něm vedené, podle § 33 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb. může pacient rovněž kdykoliv po přijetí do péče určit osoby, které si kopie zdravotnické dokumentace mohou pořizovat, podle § 66 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb. pak pokud si osoba oprávněná k pořízení kopie zdravotnické dokumentace nepořídí kopii vlastními prostředky na místě, pořídí kopii zdravotnické dokumentace poskytovatel do 30 dnů od obdržení žádosti pacienta nebo jiné k tomu oprávněné osoby, podle § 54 zákona č. 372/2011 Sb. pak zdravotnická dokumentace může být za podmínek stanovených uvedeným zákonem vedena v listinné podobě nebo v elektronické podobě nebo v kombinaci obou těchto podob, v elektronické podobě je zdravotnická dokumentace pořizována, zpracovávána, ukládána a zprostředkovávána v digitální formě s využitím informačních technologií, přičemž podle § 55 písm. i/ zákona č. 372/2011 Sb. informační systém, ve kterém je vedena zdravotnická dokumentace, musí umožňovat vytvoření speciální kopie uložené zdravotnické dokumentace ve formátu čitelném a zpracovatelném i v jiném informačním systému. Rovněž poukázal na ust. § 2006 odst. 1 občanského zákoníku o

tom, že plnění není nemožné, lze-li dluh splnit za ztížených podmínek, s většími náklady, s pomocí jiné osoby nebo až po určené době.

9. Žalobce nesouhlasil ani s odvoláním žalované proti rozhodnutí okresního soudu o náhradě nákladů řízení a poukázal na to, že ambulantní nález ze dne 7. 6. 2017 žalobci poskytla žalovaná až dne 12. 7. 2018, tedy po podání žaloby, která byla podána dne 30. 5. 2018. Celkový záznam vyšetření žalobce přístrojem XXX dne 9. 5. 2017, resp. v noci z 9. 5. 2017 na 10. 5. 2017, žalovaná žalobci dosud nevydala. Měl za to, že pokud žalovaná v odvolání žádá, aby jí nezletilý žalobce v komatózním stavu nahradil náklady řízení, je to projev naprosté ztráty kontaktu s realitou. Navrhl, aby odvolací soud rozsudek okresního soudu potvrdil a přiznal mu právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.
10. Odvolací soud přezkoumal rozsudek okresního soudu a řízení, které jeho vyhlášení předcházelo (§ 212 a § 212a o. s. ř.), doplnil dokazování o dále uvedené listinné důkazy a uzavřel, že odvolání není důvodné.
11. Z potvrzení o provedení domácí platby České spořitelny a. s. ze dne 27. 2. 2019, že XXX zaslal na účet XXX částku 5.710 Kč se zprávou pro příjemce - úhrada za pořízení kopie celkového záznamu vyšetření XXX, narozeného XXX, přístrojem XXX XXX v noci z 9. 5. na 10. 5. 2017.
12. Z tuzemské příchozí úhrady České spořitelny a. s., že XXX obdržel od Nemocnice Pardubice dne 13. 3. 2019 částku 5.710 Kč.
13. Odvolací soud se ztotožňuje se skutkovými i právními závěry okresního soudu učiněnými v napadeném rozsudku, a proto na ně odkazuje a pouze s ohledem na námítky žalované uvedené v odvolání dodává následující.
14. Žalovaná podala odvolání proti všem výrokům rozsudku okresního soudu, tedy i proti výroku I., kterým okresní soud řízení částečně zastavil. Okresní soud rozhodl správně, když řízení o vydání kopie ambulantního nálezu ze dne 7. 6. 2017 žalobci zastavil, neboť žaloba byla v této části vzata zpět před prvním jednáním soudu o věci samé (§ 96 odst. 1 a 3 o. s. ř.). Odvolání žalované proti výroku I. rozsudku okresního soudu tudíž nemůže být důvodné, neboť žalobce vzal žalobu zpět poté, kdy žalovaná splnila to, co po ní žalobce žalobou požadoval. Ostatně žalovaná ani netvrdila žádné relevantní skutečnosti, které by mohly vést k závěru, že okresní soud rozhodl nesprávně, když řízení částečně zastavil. Pokud se tak navíc stane dříve, než začalo jednání, soud ani nezjišťuje, zda žalovaný (ostatní účastníci) se zpětvzetím žaloby souhlasí (§ 96 odst. 3 o. s. ř.); v případě, že dojde ke zpětvzetí či částečnému zpětvzetí žaloby poté, kdy začalo jednání, zjišťuje soud, zda žalovaný (ostatní účastníci) se zpětvzetím žaloby souhlasí a řízení nezastaví pouze tehdy, pokud ostatní účastníci se zpětvzetím žaloby nesouhlasí z vážných důvodů (§ 96 odst. 2 o. s. ř.). Zde se přitom jednalo o první variantu (žaloba byla částečně vzata zpět před prvním jednáním), a odvolací soud by tedy mohl za uvedené procesní situace rozsudek okresního soudu ve výroku I. změnit a řízení částečně nezastavit pouze tehdy, pokud by snad okresní soud řízení částečně zastavil a žalobce by ve skutečnosti částečně žalobu zpět nevzal. To se však nestalo, žalobce vzal žalobu částečně zpět podáním doručeným okresnímu soudu dne 16. 8. 2018, a žalovaná tuto skutečnost ani nepopírá.
15. Pokud jde o rozhodnutí o věci samé (výrok II. rozsudku okresního soudu), je v dané věci rozhodné, že každý je oprávněn znát veškeré informace shromažďované o jeho zdravotním stavu (článek 10 Úmluvy o lidských právech a biomedicíně – sdělení ministerstva zahraničních věcí č. 96/2001 Sb.), dále to, že poskytovatel zdravotnických služeb je povinen vést a uchovávat zdravotnickou dokumentaci a nakládat s ní podle zákona a jiných právních předpisů a že zdravotnická dokumentace obsahuje informace o zdravotním stavu pacienta, o průběhu a výsledku poskytovaných zdravotních služeb a o dalších významných okolnostech souvisejících se zdravotním stavem pacienta a s postupem při poskytování zdravotnických služeb (§ 53 odst. 1 a § 53 odst. 2 písm. d/ zákona č. 372/2011 Sb.). Rozhodné pro danou věc je i to, že do

zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi mohou nahlížet, pořizovat si její výpisy a kopie pacient, zákonný zástupce nebo opatrovník pacienta (§ 65 odst. 1 písm. a/ zákona č. 372/2011 Sb.), že zdravotnická dokumentace může být vedena v listinné nebo elektronické podobě nebo v kombinaci těchto podob (§ 54 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb.) a že informační systém, ve kterém je vedena zdravotnická dokumentace, musí umožňovat vytvoření speciální kopie uložené zdravotnické dokumentace ve formátu čitelném a zpracovatelném i v jiném informačním systému (§ 55 písm. i/ zákona č. 372/2011 Sb.).

16. Z uvedeného tudíž vyplývá, že žalobce má právo na veškeré informace shromažďované o jeho zdravotním stavu, má právo pořizovat si opisy a výpisy ze zdravotnické dokumentace a má právo i na pořízení opisu a výpisu zdravotnické dokumentace vedené v elektronické podobě.
17. Je přitom nepochybné, že požadovaný celkový záznam vyšetření žalobce přístrojem XXX pořízený dne 9. 5. 2017, resp. v noci z 9. 5. 2017 na 10. 5. 2017, je ve zdravotnické dokumentaci žalované veden, neboť to sama uvedla ve vyjádření ze dne 12. 7. 2018, když sdělila, že tento záznam vyšetření je vložen do jejího počítače, ale namítala, že ho není schopna extrahovat mimo tento svůj počítač. I odvolací soud sdílí pochybnosti žalobce, že tomu tak skutečně je, nicméně extrahování tohoto záznamu možné je, což bylo v řízení prokázáno odborným vyjádřením společnosti Linde Gas a. s. XXX, který uvedl, že to je možné za pomoci programu XXX, který by měl být instalován v systému žalované, pokud tam již instalován není, a to za částku 5.710 Kč.
18. Byť žalobce - jeho zákonný zástupce nabízel žalované úhradu nákladů za vydání záznamu ve výši 5.710 Kč, odvolací soud má shodně s okresním soudem za to, že žalobce má právo na vydání tohoto záznamu bezplatně, neboť to vyplývá z ust. § 66 odst. 1, § 54 odst. 1 a § 55 písm. i/ a § 65 odst. 1 písm. a/ zákona č. 372/2011 Sb.
19. Odvolací soud tedy uzavírá, že je nepochybné, že o zdravotním stavu žalobce je veden záznam z vyšetření žalobce na přístroji XXX pořízeném dne 9. 5. 2017, resp. v noci z 9. 5. 2017 na 10. 5. 2017, tento záznam je tudíž součástí zdravotnické dokumentace vedené o žalobci a žalobce má právo nejenom znát informaci z tohoto záznamu, ale má právo i na vydání kopie uvedeného záznamu.
20. Ustanovení zákona č. 372/2011 Sb. nejsou přitom samoúčelná, ale mají sloužit k tomu, aby pacient jednak znal veškeré informace shromažďované o jeho zdravotním stavu, které mohou být případně využity při jeho dalším léčení, a v případě pochybností o správnosti postupu zdravotnického zařízení mohou sloužit k posouzení tohoto postupu.
21. Okresní soud tedy rozhodl správně, pokud z důvodu shora uvedených uložil žalované vydat kopii celkového záznamu vyšetření žalobce přístrojem XXX pořízeného dne 9. 5. 2017, resp. v noci z 9. 5. 2017 na 10. 5. 2017.
22. Okresní soud rozhodl správně i o nákladech řízení, tj. uložil žalované povinnost nahradit žalobci náklady řízení za jeho zastoupení advokátem. Důvodně podaná žaloba byla zčásti vzata zpět pro chování žalované, která až po podání žaloby splnila to, co po ní bylo žalobou požadováno (výrok I. rozsudku okresního soudu), řízení bylo z tohoto důvodu částečně zastaveno a žalobce má právo na náhradu nákladů řízení podle § 146 odst. 2 věty druhé o. s. ř., tedy nikoli věty první, jak nesprávně uvedl okresní soud, jeho rozhodnutí je však věcně správné. Pokud jde o druhou část žaloby, tedy vydání kopie celkového záznamu vyšetření žalobce přístrojem XXX, žalovaná namítala, že žalobce o tento záznam požádal dne 22. 5. 2018 a podal žalobu již dne 30. 5. 2018 a tedy nedodržel lhůtu 30 dnů stanovenou v ust. § 66 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb., kterou má žalovaná k vydání zdravotnické dokumentace. Pokud by žalovaná vydala tento záznam ihned po podání žaloby, resp. v třicetidenní lhůtě od výzvy k vydání dokumentu, bylo by snad možné uvažovat o tom, že žalobci nelze z důvodu nedodržení lhůty náhradu nákladů přiznat. Žalovaná však tuto povinnost nesplnila a musela jí být uložena rozsudkem okresního soudu ze dne

22. 1. 2019, a to několik měsíců po podání žaloby (ta byla podána dne 30. 5. 2018). Za této situace má žalobce na náhradu nákladů řízení za zastoupení advokátem rozhodně právo.
23. Správně rozhodl okresní soud také o povinnosti žalované zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích soudní poplatek z žaloby, neboť žalobce byl od placení soudního poplatku osvobozen a povinnost zaplatit soudní poplatek přešla dle ust. § 2 odst. 3 zák. č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích na neúspěšnou žalovanou.
24. Odvolací soud proto ze všech shora uvedených důvodů rozsudek okresního soudu jako věcně správný potvrdil (§ 219 o. s. ř.).
25. O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud dle ust. § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. a úspěšnému žalobci přiznal proti neúspěšné žalované právo na náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 9.312 Kč. Náklady spočívaly v nákladech zastoupení žalobce advokátem – za jeho odměnu za 2 úkony právní služby po 2.500 Kč (§ 7 bod 5. a § 9 odst. 3 písm. d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb. – advokátní tarif), za 2 paušální náhrady hotových výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 1 advokátního tarifu), za cestovné ve výši 1.296 Kč automobilem XXX, registrační značky XXX při ujetí 215 Km, spotřebě 5,73 l/km nafty a vyhláškové ceně nafty (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu a vyhláška č. 333/2018 Sb.), za náhradu za promeškaný čas advokáta za cestu k odvolacímu soudu a zpět za 8 půlhodin po 100 Kč (§ 14 odst. 3 advokátního tarifu) a 21 % DPH. Povinnost nahradit žalobci náklady odvolacího řízení uložil odvolací soud žalované ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 160 odst. 1 věty před středníkem o. s. ř.) k rukám jeho zástupce JUDr. Viktora Paka (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání u Okresního soudu v Pardubicích ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu. O dovolání by rozhodoval Nejvyšší soud ČR. Dovolání je přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněněn zkoumat jen dovolací soud.

Pardubice 17. června 2019

JUDr. Alena Pokorná v. r.
předsedkyně senátu